निःश्रेयसस्यअभिप्रेतार्थस्यपंथाः कोऽसावित्यतआह भगवान्वासुदेवः अतएवतंभज ॥ ४०॥ ४१॥ मधुवनाख्यंयमुनायास्तटंगच्छ यत्रमधुवने ॥ ४२॥ अध्ययनाद्यभावेऽपिआत्मनउचितानियोग्यानिदेवतानमस्कारादीनि कृत्वेतियमनियमाउक्ताः आसनकल्पनंचकुशादिभिः स्वस्तिकादिभिश्च ॥४३॥ प्राणेंद्रियमनसांमलंचांचल्यंव्युदस्येतिप्राणायामप्रत्याहारौ धारणामाह अभिद्ध्यायेदित्यादिषड्भिः गुरुणाधीरेणमनसागुरुं

नारदउवाच जनन्याभिहितःपंथाःसवैनिःश्रेयसस्यते॥ भगवान्वासुदेवस्तंभजतत्प्रवणात्मना॥४०॥ धर्मार्थकाममोक्षार्थंयइच्छेच्छ्रेयआत्मनः॥ एकमेवहरेस्तत्रकारणंपादसेवनम् ॥ ४१ ॥ तत्तातगच्छभद्रंतेयमुनायास्तटंशुचि॥ पुण्यंमधुवनंयत्रसान्निध्यंनित्यदाहरेः॥४२॥ स्नात्वाऽनुसवनंतस्मिन्कालिंद्याःसलिलेशिवे॥ कृत्वोचितानिनिवसन्नात्मनःकल्पितासनः॥ ४३॥ प्राणायामेनत्रिवृताप्राणेंद्रियमनोमलम्॥ शनैर्व्युदस्याभिध्यायेन्मनसागुरुणागुरुम् ॥ ४४ ॥ प्रसादाभिमुखंशश्वत्प्रसन्नवदनेक्षणम् ॥ सुनासंसुभ्रुवंचारुकपोलंसुरसुंदरम् ॥ ४५ ॥ तरुणंरमणीयांगमरुणोष्ठेक्षणाधरम् ॥ प्रणताश्रयणंनृम्णंशरण्यंकरुणार्णवम्॥ ४६॥ श्रीवत्सांकंघनश्यामंपुरुषंवनमालिनम्॥ शंखचक्रगदापद्मैरभिव्यक्तचतुर्भुजम्॥ ४७॥ किरीटिनंकुंडलिनंकेयूरवनमालिनम्॥ कौस्तुभाभरणग्रीवंपीतकौशेयवाससम्॥ ४८॥ कांचीकलापपर्यस्तंलसत्कांचननूपुरम्॥ दर्शनीयतमंशांतंमनोनयनवर्धनम्॥ ४९॥ पद्भ्यांनखमणिश्रेण्याविलसद्भ्यांसमर्चताम्॥ हृत्पद्मकर्णिकाधिष्ण्यमाक्रम्यात्मन्यवस्थितम्॥५०॥

श्रीहरिम् ॥४४॥ सुरेषुसुंदरम् ॥ ४५॥ रमणीयान्यंगानियस्य ओष्ठश्चईक्षणाचइक्षणमरुणेओष्ठेक्षणेधारयतीतितथातम् अरुणमोष्ठमीक्षणंचधारयतीतिवा नृम्णंसुखकरम् यद्वा नृम्णंधनंसर्वपुरुषार्थनिधिमित्यर्थः ॥४६॥ पुरुषंपुरुषलक्षणयुक्तम् ॥ ४७ ॥ कौस्तुभस्याभरणंग्रीवायांयस्य ॥४८॥ कांचीकलापेनपर्यस्तंपरिवेष्टितम् मनोनयनयोर्वर्धनंहर्षकरम् ॥ ४९ ॥ हृत्पद्मकर्णिकायांधिष्ण्यंमध्यस्थानंतदाक्रम्यसमर्चतामात्मनिमनसिस्थितम् ॥ ५० ॥